

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5462/2025
10.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Јоксимовић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обе из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., ради утврђења обима заоставштине, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2486/2024 од 31.10.2024. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2486/2024 од 31.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2486/2024 од 31.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 244/23 од 06.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да заоставштину пок. ДД из ... чини 1/3 дела на породичној стамбеној згради која се налази на кат.парцели .. зграда број 1, земљиште под зградом објектом површине 92 м², а да преостале 2/3 чине сувласништво тужиле и њеног пок. супруга ЂЂ из ... по основу градње и да се обавезу тужене да исто признају и дозволе да се изврши упис права својине код СКН Прокупље. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да заоставштину пок. ДД из ... чине два пиштоља марке ЦЗ. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2486/2024 од 31.10.2024. године, ставом првим изреке, жалба је одбијена и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима из става трећег изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужила да туженима надокнади трошкове парничног поступка у износу од 335.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

По оцини Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о неоснованости тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права. У конкретном случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда, те поред наведеног применом одредбе члана 211. ЗПП одбио тужбени захтев због непотпуне процесне заједнице странака, а тужила уз ревизију није доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Битне повреде одредаба парничног поступка нису дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења обима заоставштине поднета је 29.08.2018. године, означена вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора по тужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**